

Sunnis jumma woodi.

Waga ja õige ristiniimese jum.

16
Snnis

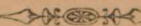
Surma woodi

kus sees on

Surnu walwamise, firstu panemise, kodunt
ära saatmise ja hauda panemise laulud.

Teine trüff.

Tallinnas.

Trükitud G. Pihlaka kuluga.

1899.

Эстляндскою Евангелическо - Лютеранскою Консисто­ріею свидѣтельствуется, что въ нижеслѣдующемъ манускриптѣ ничего противъ священнаго писанія и Символическихъ книгъ Лютеранской церкви не содержится.

Ревель, Вышгородъ, 3-го Ноября 1894 г.

Ассессоръ Консисто­ріи: Э. Графъ Игелстромъ.

За Секретаря: Р. Гофманъ.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 10 Сентября 1898 г.

Gesjona.

„Saarie hingama need, kes wäsinud on,“ ütleb prohwet Jesaias. Saatmine siit hädaorust sünnitab palju kaebamist ja filmawee walamist, siis tahab Issand, kui waeste laste ja leskede hoolekandja, kõiki kurwastatud järelejääjaid oma kalli elu sõna läbi jälle rõemus tada, nagu Tema kuulutab ja ütleb: „Kes filmaweega külwawad, saawad rõemuga lõikama!“ See hoolekandmine — et seal teisel pool hauda saaks rõemu lõikus olema — ei ole ju ristirahwa seas mitte otsa saanud. Ma olen seda ära tunnud, sest mitu wana ja noort inimest on minu käest neid laulusalmisid palunud, mis nimelt surma sõnumid toowad. Heameelega olen ka nende palwet täitnud. Kuningas Salomon omas Koguja raamatus ütleb: „Barem on leinaja kotta kui rõemu kotta minna.“ (Kog. r. 7, 2.)

See eespool nimetatud mõte on ka minu kae kirjutama pannud.

Wõta siis armas wend ja õde, see „Sn-
nis surmawoodi“ ka omas majas kurwal tun-
nil trööstijaks ja kinnitajaks wastu. Aga
Issand andku, et meie ikka wõiksime kodu-
minemise ajal seda nõuda, mis meie rahule
waja on ja wõiksime ühes laulda, nii kaua,
kui weel siin teekäimisel oleme: Sa karja
Issand kuule palwe healt, Mis tõstetakf' Su
poole ilma pealt!

Wäljaandja.

I. Jägu.

Üleüldised surma laulud.

1.

Wiisil: Sa meie lootus Jeesule.

1. Mu hinge laew on peasnud tealt
See laenetawa mere pealt
Jerusalemma wäljale!
Jeesanda armu karjale!
Sa karja Jeesand kuule palwe healt,
Mis tõstetaks' Su poole ilma pealt!

2. Näed! hädaorust ilma pealt
Nii mitu lähwad siit ja sealt,
Küll leinates ja silma wees,
Ja rastes ristis surma ees.
Sa kuule, Jeesand, nende õhlamist
Ja anna surmas õnnist lahkumist.

3. Meil ole saatjaks Jeesule
Kui ilmalaanest lahkume,
Sa kuule kurwa palumist

Ja waeste laste leinamist
Sa trööstid kõiki waesid, wiletsaid
Ja peksad maha kõrgeid waimusid.

4. Me' hüiame siin risti teelt:
Sa kuule kurba palwe healt;
Meil anna rahu, hingamist,
Sa auu Issand, Jesus Krist
Kes mulla põrmu lähwad hingama,
Neid wii siis oma riiki rahuga.

5. Oh ma küll külma hauda lä'en
Ma siisgi Issandale jäen,
Mu hana peal saab ristite
Kust loetakse sõnake:
Kes surnud Issandas siin ilma peal,
Need saatwad krooni ütskord kätte seal.

6. Rui nii mu elu lõpenud
Ja ka mu tegu teenitud,
Rui olen ilmas kannud ma
Kõik risti, waewa, häda ka,
Siis küll mu ihu hauda kannetakf'
Hing püha seltsi taewa annetakf'

7. Siis taewa linna wärawad
Mull ennast üles awawad, —
Mind wiidakf' sisse rõõmsaste
See taewa Talle pulmale
Ta weredigusest mull riided ka
Mis ristmises mull oli antud ju.

8. Oh Tall! oh Tall! seal järje peal
Nii laulab meie palwe heal,

Oh Tall! kes ristis tapetud!
Oh Tall! kes maha matetud!
Sa taewa linna püha kuningas
Mu lepitaja, püha wahemees.

9. Siit taewa koorist laulan ma
Müid teile õndsä healega:
Oh lapsed? ja oh wanemad,
Oh wennakseb! ja ded ka,
Kõik kuulge ikka Jesu sõna healt,
Siis saate taewa linna ilma pealt.

10. Oh tulge, tõt'ke, rut'ke ka
See Talle armu tänama,
See Talle päralt pühadus,
Ja kiitus, auu ja auustus.
Maa — taewas! kummardaja Tema ees —
Halleluja weel laulge usu sees.

2.

Wiisil: Minu süda rõemustele.

1. Jumal tegi inimese
Nulla põrmust, hingelise,
Andis talle hingekese
Glühust, ihu sisse;
Inimene pidi jõudma
Jumalikul wael ka nõudma,
Issa armsaks lapsiks saada,
Ja Tal usaldatwaks jääda.

2. Aga inimeste petja
Kuri kawal hinge rit'ja,
Tuli meelitawal kõnel
Riisama, ja petis sõnul
Inimesi äsfitama,
Gedenst neid ära a'ama
Dhakate wälja peale,
Walu, waewa, mure maale.

3. Ara kautas õndsä elu
Nüid on ainult rist ja walu!
Tee peal seisab pime metsa
Dhakas ja orjawitsa,
Risti tuuled käiwad peale
Andwad kuulda oma heale.
Inimestel häda käes
Saadana ja patu wäes.

4. Lootus on nüid otsa saanud,
Õnnis elu maha jäenud,
Walu, waew ja filmawesi
Kosutagu meid nüid isi
Siin, kus oot'wad uued waewad,
Igal ajal mure päewad.
Rist ja häda meid siin waewab,
Waenlane meil auku kaewab.

5. Paistma hakkab uuem walguš,
Meile tõuseb taewa selguš,
Naese seemnest taewa Looja,
Toimetab meil õnne tooja!
Tee pealt kauwad mustad metsad

Ohakad ja orja witsad.
Usu filmad Jesust näewad,
Tema peale lootma jäewad.

6 Eht küll wanad usus ootnud,
Siisgi on nad tühjalt lootnud;
Pime haud on neid ju katnud,
Surma wägi maha matnud,
Siisgi tõutus on neile
Issast antud nii kui meile;
Kõik kes uskus hauda läinud,
Jesu arm neid õigeks teinud.

7. Abram, Iisak, Jakob, Joses,
Moses, Josua ja Kalep,
Salomon ja tema sugu,
Israeli rahwa lugu
Oli ammu otsa saanud,
Pime haud ju warjutanud,
Siis wast tõusis taewa walgus
Hakkas paistma uuem selgus.

8. Usuwanemate filmad
Sellest õnnest ilma jäiwad,
Nemad läksiwad siit ära,
Järel jäi neist ilma tära;
Nemad ongi siit ju tõtnud,
Pime haud neid maha matnud;
Ent mu film on Jesust näinud
Uskus Tale wastu läinud.

9. Nägin Jesust sõimes sünd'wat,
Nägin Teda ristil kandwat,

Nägin Teda aedas nutwat,
Nägin Teda ristic rip'wat,
Nägin Tema hauda pandmist
Tema walu, waewakandmist,
Nägin Tema hauast töt'mist,
Taewas trooni wastu wötmist.

10. Mis sa kardad, hingekene?
Mis sa hirmud, hädaline?
Mits sa kõnnid kahes mõttes?
Hõiska Jeesusega ühes:
Surm, kus on su astel jäenud?
Põrgu haud on otsa saanud,
Seega kui mu Jeesus tõusnud
Surma wõimusest on peasnud.

11. Kui siin sinu teera'alene,
Otsa lõpeb hingekene!
Kui siin sinu wõitlemine,
Usus wäerdub, waewaline,
Kui su elu laewakene
Kindlas uskus ikka kindel,
Rahu randa armust kantaks',
Sulle krooni pähe pantaks'.

12. Paula siis nüüd uskus peale,
Tõsta rõmsast heale,
Sest su waewaline elu
Saab siin otsa, kui on walu,
Kui su usu laew siit peasnud
Hing ja ihu üles tõusnud:

Siis on rõemu lõikamine
Eh küll nuttes külvamine.

13. Nõnda võta ette mõttes
Kuule, Jeesus ütleb tõttes:
Walwa, palu, pööra meele,
Tõtta usus taewa teele,
Siis saab õnnis hingamine
Mulla põrmus, inimene
Tule nõnda minu järel,
Pööra ära ilma merel.

14. Mis ma wiimselt siis veel ütlen
Sulle: Hingekene mõtle,
Et sa oled Jssast loodud,
Tema armust ilma toodud.
Tema andis hingekese
Eludhust, ihu sisse, —
Anna seda Tema kätte,
Kui sa saad Ta trooni ette.

3.

Wiisil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

1. Täna on su teereis otsa saanud,
Hinga rahul hingekese,
Surma wari on sind warjutanud,
Elu päew läks loojagi,
Waewaliku ilma reisi sammu
On nüüd lõik ju maha jäenud ammu

Müid su laew sai laenetest
Rahu randa igawest.

2. Lõpetatud on su elu päewad
Kaduma maailma peal.
Otsas on ju lõik su risti waewad,
Hing ju rõdemustab end seal,
Kus lõik pühad Tallel laulu laulwad,
Ingli healed ikka peale hüidwad,
Jesust kiitwad järje ees,
Taewaliku rõemu sees.

4.

Wiisit: Oh Jesus! Sinu walu.

1. Mis wdib mu elu olla
Siin maa peal, muud kui rist?!
Mis wdiks mull' wiimselt tulla,
Kui mull ei oleks Krist?!
Kui ma lõik ilma nõuaks,
Ta rikkust auugi; —
Ei Jesusele sõuaks —
Lä'eks hulka wiimati.

2. Kui on mull Jesukene
Siin ikka filma ees
Siis wdib mu laewakene
Maailma mere sees
Küll julgest ikka sõuda
Päew päewalt edasi,

Ning wdib weel wiimselt jōuda
Hea rahu randagi.

3. Kui siis mu päewakesed
Siin uskus lõpetwad
Ja kōid mu waewakesed
Nii otja saawad ka:
Siis wdin ma rōemsaft sinna
Siioni mäele,
Siit ilmast nuttes minna
Jesu hea kaele.

4. Siioni pūha mäele
Ma tahan tōtata,
Seal tōsta oma heale
Ja laulda rōemuga:
Oh pūha, pūha, pūha,
On Jumal ja ta Tall!
Ta järje ette maha
Ma heidan pōrmu sees.

5. Ma nüid ju tahan tiita
Siin uskus ilma peal
Sest, mis mull üksford näha
Saab olema wist seal. —
Ma enne küll weel jōuan
Hinguse hauale,
Ma ruttet siit weel jōuan
Mu furnu aiale.

6. Seal ilus aiakene
On mulle ehitud,
Seal mulla majakene

On mulle walmistud!
Seal heidan mina maha,
Seal on hea hingata,
Seal unustada tahan
Kõik waewa rõemuga.

7. Mu päitsi seataks mulle
Weel kallist ristikest,
Sest annan tänu Sulle
Mu Jesus südamest.
Sa olid teekäimisel
Mu ainus hinge õnn,
Sa olid hingamisel
Ka minu Jesuse.

8. Nüüd võtke kogu panna
Kruut kirstu lauakest,
Ja mulle kätte anda
Mu mulla hauakest.
Ma panen uskus jalad
Ja käed kogu ka
Ja lähen mulla alla
Issandas hingama.

5.

Wiisil: Oh tõstke oma heale.

1. Oh päew! täis auu ja ilu,
Mis täna tõusnud siin,
Kus nuttes rist ja walu
Ja raske ihu piin.

Dn ära lõpnud nüüd
Ja lauldasse head ööd
Siioni wõitleja!
Nüüd hingab rahuga.

2. Su elu päewakene
Dn ära kustunud.
Su usu laewakene
Dn randa saadetud,
Nüüd risti waewa fests,
Liikutwa laene weest,
Sa oled peastetud,
Su teereis lõpenud.

3. Nüüd on ju kätte tulnud
See armas, kallis päew,
Eht on küll igaw olnud
Siin oota, kui su laew
Sai mure laenetest
Ning weel ka filma weest
Küll raskest waewatub, —
Näe — nüüd kõik lõpetub!

4. Kus on siis kõik need saanud
Kes kadund usuteel?
Mii kui su Jesus ammu
Dn astnud sinu eel.
Siis on sull taewa riik,
Ei tee siis surma piik,
Ei enam walu seal
Mii kui siin ilma peal.

5. Seal wõid ja selgest näha
Mis usknud ilma sees.
Seal wõid siis heita maha
See Talle järje ees,
Kes ristis tapetud
Ja maha matetud,
Seal tõusnud auuga,
Oh millal sinna saan!

6. Ei enam päew seal taha
Wist walgust kauta,
Ei enam seal jõe maha
Ta selge paistus ta,
Kui sündis Kolgatal
Seal waewa risti all,
Nüüd kuulda! Jesu healt
Su hüidwat trooni pealt.

7. See trooni järje taha
Ma julgest rutata,
End heidan sinna maha
See tänu lauluga:
Auu kiitus, Issand, ja
Õud, tarkus, rikkus, ta,
Ja weel: Halleluja!
Sull olgu lõpmata.

8. Mis waja enam hirmu
Et siit weel mulda lä'en?
Ei jõe ma mulla põrmu,
Ma saan sealt peasema,
Kui minu Jesu healt

On kuulda ilma pealt:
Kõik surnud tõusege
Ja hauast peasege.

9. Siis ma ka üles tõusen
Seal usklikkubega,
Ja hana hõlmast peasen
Seletud ihuga.
Siis on mu elu õnn
Käes, ja mu hingeke
Saab taewa rõemu seest,
Kui pea tan'd kroonikest.

10. Oh tõtta ristirahwas
Ka sinna minema,
Ning ole ikka wahwas
Ja ära wiwita;
Aeg lendes mööda lä'eb,
Surm kõigil osaks saab.
Oh tule, tule ju —
Waat', Jesus tutsub su.

6.

Wiisil: Kõik kallid hinge õnnistus.

1. Siis hinga nüüd mu armas hing
Siin wiimses surma woodis,
Su hing kui õnnis taewa waim
Nüüd elab Jõsa majas.
Sa oled taplust tapelnud.

Su jooksmine on lõpenud,
Sull taewas kroon on antud.

2. Nii kui nüüd täna haua töö
Su ihu kinni katab,
Nii otsas lõik su päewa töö
Ja maa muld sind matab,
Si sellest kahju, armas hing,
See Looja wägew elu õht,
Saab ihu uueks looma.

7.

Wii sil. Jesusest ei jäta ma.

1. Laske mind nüüd rutata
Ilma laanest taewa poole,
Laske minul lahkuda
Ilma karest, kui ma suren,
Taewa linna tahan ma
Himuga siit tõtata.

2. Mina tean lootuses
Et mu Jesus mind ka ootab,
Ja näen ükskord rõdemustes
Et ta elu weega joodab,
Siis seal näen selguses
Mis siin ootan julguses.

3. Rõdemustes ma jätan nüüd
Maha seba ilma käre,
Sest et minu ainus püüd
On siit minna Jesu juurde:

Seal on otsas wiletsus —
Lõpemata õnnistus.

4. Mina laulan rõõmsasti
Ühte laulu teise peale
Teekäimeselt wiimati,
Tulen ma mu Isa maale,
Taewa riiki wiiaксе
Mind siis õndsas seltsi sisse.

5. Seal on siis kõik päewa töö
Ära tehtud hädaline;
Sinu raske patu õõ
On siis otsas inimene,
Õndsas seltsis laula sa:
Püha! rõõmsa healega.

6. Taewa teele hakka siit
Usu julguses siis rut'ma,
Kui ta küll on taplemist
Ilma laanes, siisgi tõt'ma,
Jesus saab sind aidama,
Sulle armu näitama.

6. Rutta, rutta hingekene,
Ritsast ulsest sisse minna!
Tõsta üles paltwuses
Usu-kätt, siis saad sa sinna,
Kus kõik õndsad liidawad
Tallekosta lõpmata.

8. Ehk küll konar, kiwine,
Näis siin sinu teera'atene,
Stka, itka edasi

Rutta siisgi, rutta enne
Kiwist mööda, künüist ka,
Soob sa üle jooksema.

9. Mure päewad pidawad
Sind ka siin weel wahest kinni,
Oma wõrku wedawad,
Ilma healed, inimesed. —
Mure päiwist peased sa
Ükskord ära ootamata.

10. Kas ei ole palju küll,
Kes siin sedasama tunnud?
Need kes juba mulla all
On ka oma ristil kannud!
Mina palun lõpmata:
Millal mina sinna saan!

11. Naene leinab oma meest
Ja mees leinab naese järel;
Wanemate silma weest
Nutmist näeme laste pärast:
Sed, wennad, sõbrad ka
Peawad siit lahkuma.

12. Waesed lapsed, lesed ka
Tõstwad nuttes oma heale,
Järel lähwad nuttama
Omaksete haua peale:
Aga pole kuulda healt,
Mulla põrmust kostwad sealt.

13. Ruttes ära tõttawad
Armu suud weel ristil andes,

Jesust nemad wõtawad
Südamesse kodu kandes,
Seba kallist püha meest
Kes on waestel ema (isa) eest.

14. Kas ei saa ta ütškord siit
Armas sõber ära jõudma?
Walad nuttes filma wett,
Tahad tema järel nõuda?
Tõuse, rutta, walmista,
Usu krooni palmista.

15. Tõtta uskus edasi,
Ole wahwas, risti rahwas!
Pööra oma waenlastest;
Tõsta heale laula peale:
Rideon Jehowa wäes! —
Siis on wõimus sinul käes.

8.

Wiisil: Jerusaleem ja püha taewa linn.

1. Oh tõuse ju! Oh paista kallis päew
Jehowa linna poolt!
Oh tule ju, tee otsa minu waew
Sa Jesus risti teelt!
Küll on ju igaw oota
Nii päewast päewa siin,
Siin nuttes ilma tööta
Weel waewab rist ja piin.

2. Oh saada ju, oh saada kaldale

Mu laew siit laenetest!
Oh kustuta, kui see Su tahtmine,
Mu elu küinlastest.
Ju libedaks läts mulle
See wilets reisi tee,
Ma tänu laulaks Sulle
Kui otša lõpetks see.

3. Ma näen, kuis wäga tonar tiwine
Mu igapäew'ne tee,
Ma näen, kuis lendes läheb inime'
Siin haura hõlmasse.
Seal on ka minu ase,
Seal saan ma hingamist
Kui mina ükskord peasen
Siit kodu minema.

4. Seal — seal, — ei fiin ep ole weel mu päit,
Mu päris kodumaa.
Küll siisgi ükskord tuleb weel see aeg
Et ma ka sinna saan.
Siis on ju otša saanud
See libe ihu waew,
Münd ülesäratanud
On Issand, elu kaew.

5. Ma mõtlen siin kui unenägija
See peale usu sees;
Ei seal ma enam unenägija
Kui seisab Issa ees,
Seal on ju selgest näha

See kallis pale, mis
Kan'd Ketssemanes häda
Mu eest seal igawest.

6. Seepäraft ei ma enam hooligi
Siin risti wiletsust.
Seepäraft waatan mina ülesse
Ja palun kannatust.
Eh! saaksid ka mu päewad
Kui pikad olema
Siin ristis, siisgi taewa
Saan ükstord tulema.

7. Ma tean et mu Issand Jesus Krist
Saab wastu tulema
Siis mulle, ja et üksi armust wist
Ma saan seal olema.
Arm üksi on see ingel
Kes minu sinna wiib,
Kui Jesus minu hingel
Suurt rahu rdemu teeb.

8. Oh tõuse, tõuse sa siis kallis päew
Jehowa linna poolt!
Oh tõuse, tee siis otsa minu waew
Sa Jesus risti teelt!
Oh wõiks ma lenda sinna
Siit hädaoru teelt,
Su juurde taewa minna!
Ja seal Sind leida eelt!

Wiisil: Jeesus rõemustaja.

1. Snnis tunnikene,
Kallis päewakene,
Taewa rahu sees.
Wiimne woodikene,
Haua hoonekene,
Seisab nüid mu ees.
Pea aeg siin mööda saab;
Siis mu liikmed kantaks mulda,
Ulla surma walda.

2. Wiimne woodikene,
Mulla majakene,
Publamise paik.
Sinu poole tõtta,
Ma nüid tahan rutta
Riusatuse maalt.
Sealt mu peigmees Jeesus Krist,
Tuleb wastu, tahab tõsta
Inglikeste seltsi. —

3. Armsad inglikesed,
Taewa waimufesed,
Rõemustage ka.
Et siit hädaorust,
Riusatuse laanest,
Olen peasnud ma!
Taewa linna wärawad
Minge lahti, laste sinna
Talle pulma minna.

4. Seal on rõemu elu,
Siin on ainult valu,
Rist on risti peal.
Seal saan Jesust kiitma,
Seega aega wiitma
Püha järje peal.
Siin on käidud valu teed,
Seal saan mina rõõmustama,
Tallel laulu laulma.

5. Armsad käekesed
Randwad tasakesti
Minu ihu ka,
Haua hoonestest,
Rahu majakestest
Hingamisele.
Seal siis ootan rõemuga
Pärast kurbdust, risti, waewa
Tõusemise päewa.

6. Kui ma üles tõusen,
Mulla alt sealt peasen
Talle pulmale.
Siis mull taewa wäraw
Awaneb, tuld pärjad
Katawad mu pea,
Kuhu peale Jesu arm
Ristmise wee läbi tuli,
Kui ma nõrk weel olin.

7. Kui mull usuriided,
Siis mull lahti taewast

Tehtaks' armulist.
Sest et Jesu tveri
Kui üks armu meri
Kostab minu eest.
Risti peal pead nõrgutes,
Hinge heites, surma minnes,
Olin ma ta meeles.

8. Mis siis twiga minna
Mull siit taewa linna,
Kui mu Jesuke
Kaskest koormatuile,
Waimust rõhutuile
Tuleb Jesuke
Wastu risti tähega,
Dma haawu tunda andes,
Palmi olfi langes.

9. Kallis palekene
Paista mulle enne
Kui ma sinna saan.
Siin küll olen tunnud
Ja kõi lootust pannud
Uskus Sinu peal.
Kosuta mind ise seal
Rõemu õlist, laulu helist
Ja kulb kandle koorist.

10.

Wiisil: Müüb furnu teha matame.

1. Kui teekäik ilmas otša saab
Ja haud mu ihu warjutab:

Rui mööda wiimne usu trepp,
On Issand weel mõel ja lepp.

2. Ta on ju surnud Kolgatal
Mu eest seal, surma wande all,
Rui pimedus end lautas
Ja päewgi walgust lautas.

3. See on mu Issand Jesus Krist,
See surmawõitja Gluwürst;
Ta peastis patust wabakski
Rui olin ma Ta waenlane.

4. Mu eest Ta külma hauda sai,
Mu eest Ta kolmeks päewaks jäi,
Seal kalju hauas hingama
Runni sealt tõusis auuga.

5. Rui mull on Issand Jesus Krist,
Rui mull siin paistab tema rist,
Siis wõin ma rahu rõemuga
Rui Siimeon siit lahkuda.

6. Oh! ma siis külma hauda lä'en
Ma palun: Issand, Sina säed
Mu hana peale ristifest,
Mis tähendab mu tõusemist.

7. Haud on siis mulle rahu maaks,
Ma tõusen sealt weel üles kord,
Rui tõlab Jesu wägetw heal,
Kõik maa ja taewa läbi teal.

8. Haud on see wäraw, uks ja tee
Kust mina lähen elule.

Siiš ma ei enam kardagi
Eht küll on otsas usu tee.

9. Eht ma nüüd ükskord suren teal
Ja waiti jäeb siin minu heal,
Ma tean: et mu Jesuke
Ka surmas hinge peiuke.

10. Seepärast hõrdast palun ma
Su poole Jesus lõpmata:
Sa peasta maru tuule käest,
Mu hinge laewa omast wäest.

11. Kui rahu randa jõuan ma
Ja reisi laanest sinna saan,
Siiš kiidan ma Sind kallis Tall
Kes tapetud said Kolgatal.

11.

Wiisil: Kes Jumalat nii lasseb teha.

1. See laane teereis on ju igaw,
Jehowa Jumal kuule mind!
See mäsfaw meri näib ka sügaw
Mu ees, oh mulle abi too!
Kui ma siin laente sisse lä'en
Siiš nende lätte kinni jäen.

2. Sa oled oma rahwast saatnud
Egiptusest — Raananile.
Sa oled neid seal kiwist jootnud,
Neil manna annud otsata.

Oh peasta meid ka wangi maalt,
Ja kuule meie palwe healt!

3. Kui elu õhtu kätte jõuab,
Siis las' meid rahus rutata!
Kui surma tund meid ära nõuab,
Siis las' meid ära tõtata,
Kus Sinu Poega tiidawad
Kõik pühad hinged lõpmata.

4. Su rist mull paistku filmi itka
Siin rändamise reisi teel;
Kui mull ka wahest lähwad niisketes
Mu filmad, siis ma hüian weel:
Oh püha preester Jesule,
Mull anna abi nõrkuses!

5. Su kallis weri on ju pesnud
Mind puhtaks pühas risti wees.
Su sõna heal on mulle õelnud
Kui seisin ma altari ees,
Et ma kui taewa pärija,
Siit pean sinna ruttama.

6. Ehk on küll tihti meelest läinud
Su püha sõna armu heal;
Ehk ma küll mitu pattu teinud,
Siin päewast päewa ilma peal,
Su kõrge preestri palwe peal,
Weel loodan armu saada seal.

7. Kui sinu arm mu meelde tuleb
Siis ma ju laulan uskus siin!
Jehowa Jumal minu kuuleb

Mull lahti tehtud taewa linn!
Seal Siion laulab ja ta heal
On armsam, kui laul kandle peal.

12.

Wiisil: Nüüd risti rahwas lauloge.

1. Mu meel ja süda ärka sa.
Ja mõtle hästi järel.
Sell armu ajal, korja ka
Sa endal taewa wara,
Kui armu aeg siin otsa saab
Ja hing ka ihust ära lä'eb
Et siis saaks rahu hingel.

2. Sa näed kui ruttu kaub meist
Kõik inimeste sugu,
Kas olgu noor ehk wana neist,
Ei sest ei ole lugu.
Kas isa, ema leinawad!
Kas lapsed järel nutawad!
Ei waadata see peale.

3. Sa seisad selle wälja peal
Kus surm ja elu wõitleb.
Sa kuuled selle wägew heal
Kes sõja leeris sõitleb —
Oh! warja oma kilbiga,
Sind ilma armu kilbita
Saab waenlane küll tapma!

4. Oh ole Sa, siis Jesule
Siin wditluses mu hoidja!
Kui nälga tunnen enesel
Siis ole Sa mu toitja!
Mu wditlusest siit ükskord saan
Wist rahus rdemus lahkuma,
Ja rut'ma kodu poole!

5. Kui mure meri laene toob
Ja tahab mu pead katta,
Kui laene woog ka kõrgekš saab
Et on ju täitsa näha:
Siin on see suremise pait,
Kus otsa saab mu elu kait. —
Siis tule armust appi!

6. Kui mure mere laenetest
Mind oled ära peastnud,
Ja kiigutatavast laene weest
Mu laewa üle tõstnud,
Siis anna et see kallis rand
Olekski Sinu püha rind
Kus minu laew jäeb seisma!

7. Kui aga siin nüüd risti teel
Weel reisi laanes rändan,
Siis astu ise minu eel,
Et ma wdin rdemsast kanda
Kõik koormat, päewa palawust
Ja et siis wiimselt armu uft,
Sa wdiks muu' lahti teha.

8. Mis rahu rõemu tunnen ma
Kui Sa mull' ukse avad!
Kui mina ilma hirmuta
Seal tunnen sisse saavad.
See eest ma tänan Jeesus Krist,
Su siin, et Sinu kallis rist
Dn tee täht — sinna poole!

13

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

1. Laske minul rõõmsast laulda,
Heldusest ja rõõmusest!
Laske minul nuttes kuulda,
Kistilöödud Jeesusest,
Kes on tulnud mind siin peastma,
Hädaorust taewa tõstma,
Kistist, kiusatuse maalt,
Õõitlemise wälja pealt!

2. Ma näen neid kes uskus läinud,
Jesu hõlmas hingawad;
Need kes julgest pattu teinud,
Glust — hukka minewad;
Issa arm on kõiki söötanud,
Glu jõgi kõiki jootnud,
Näed — nüüd hauas hingawad
Nemad kõik küll rahuga.

3. Siis kui wiimne pasun hüiab,
Surmuib tõhtu kutsutaks',

Siis saab selgeta, usklik seisab
Ehtes isa järje ees,
Seal siis tõttavad taewalised
Kalli ingli läekesed
Wagal wastu, rõõmsaste
Saatma Talle pulmale.

4. Kallis Jeesus, tõtta abiks,
Laf' siis uskus lahkuda!
Et ma ükskord ei saaks häbiks,
Kõhtus seisma hirmuga.
Kui mull' wiimne õhtu jõuab,
Kui mind surm siit ära nõuab;
Laf' siis rahus rutata
Glule. — Halleluja!

14.

Wiisil: Müüd surnu leha matame.

1. Müüd on siis otsa lõpenud
See pitaline reisi tee;
Müüd on siis armust saadetud
Su laetu siin laeneist kaldale!

2. Müüd otsa saanud päewa töö
Ja ihu hingab rahuga;
Müüd ära läidud waetwa tee,
Ei puudu enam päetu ei õõ.

3. Müüd lõpnud päewa palatwus
Ja risti koorma tandemus.

Müid wõit, kui saanud Kolgatal',
Hingata püha risti all!

4. Kui nii see teereis paltwuses
Ja usus lõpnud hingete!
Siis küll weel Jesus heldeste
Saab saatma sind ka elule!

15.

Wiisil: Müid on see päew ju lõpenud.

1. Siin uinub, Issand, rahu sees
Jälle üks rändaja,
Kes armsaist lastest filma wees
Läind hauda hingama.

2. Siin hingab isa (ema) armastus
Waiikliku woodi peal,
Siin katab laste kurtwastus
Ta palet — rõem neil seal.

3. Rõem taewa paradüüsi sees
Saab neil küll olema
Reba mu Jesus surma ees
Saatan'd sinna tulema!

4. Seal filmawett küll pühitaks'
Nutjate filmi seest;
Seal rõemu sisse nihutaks'
Lauldes üks teise eest!

5. Seal palmi oksje kannawad
Rõik uskjad rõemuga,

Ja Jeselele annavad
Suurt kiitust lõpmata.

6. See Tall, kes ristas tapetud
On nende filme ees.
See Tall, kes maha maetud,
On Isand — auu sees.

7. Seal ohvri haavu näevad
Kad Jesu ihu peal,
Mis patust puhtaks teevad
Kõik magad, siin ja seal.

16.

Wiisil: Müid surra teha matame.

1. Oh hirmustatud hoonete.
Mis siin ju ammu oodetud;
Müid saab sull' osaks lahkudes
Kui lõpnud wiinne reisu samm.

2. Su waewa tee on lõpetud
Siin ilma hädaoru sees,
Sull' on ju taewas walmistud
Seal parem ase isa ees.

3. Kõik mu on lõpnud ära käest
Ja järel jäenud ilma peal
Kuid „armu“ Jesu were wäest
Saad sina kätte tõest seal.

4. Ei praegu weel, kui lõpnud waetu
Kõik kätte saada kõik see arm,

Mis sull' see ainus elu taew
Su Jesus toimetanud on.

5. Weel enne kui see kätte saab
Sull' Jesus ise wastu toob
Seal walmistatud hauakest
Ja tuus kirstu lauakest.

6. Seal wõid siis hästi hingada
Ja magusasti magada,
Kus üksigi waew ei wiletsus
Ei puudu enam iganes!

7. Kord wiimisel elu hommikul
Kui pasuna ja ingli laul
Saab üle ilma kuuldama,
Siis saab ka sina tõusema.

8. Mis äraütlemata rõem
Saab kõigil õndsail olema,
Seal uuendatud ilma peal
Kus heliseb küll ingli heal.

17.

Wiisil: Oh Jesus Kristus, tule Sa.

1. Oh kallis Issand Jesus Krist
Mu abimees ja hinge arst,
Ma palun Sind küll südamest
Tee walmis minu hingekest!

2. Kui teel ei jõua kõneleda
Ja filmad ka ju pimedad,
Siis rutta armas Jesus Sa
Ja palu Issa lõpmata.

3. Mind wiimsel päewal ärata.
Sa para kaele säe ka
Et mind Su lange kohtu heal
Ei wdigi hirmutada seal.

18.

Wiisil: Kuis suur on Issand Sinu helbus.
Punsti n. r. 268.

1. Siin hingab päewa palawusest,
Issand, üks waene teekäija
Kes ilma laane Egiptusest
Läks isamaale rahuga.
Oh saada taewa Raanani
Ta hinge armu tiibe peal!
Wii teda taewa wärawani,
Et ta saaks sisse lastud seal!

2. Sa oled armus koputanud
Ta hinge ukse peale ka.
Ei ole wahest lahti saanud,
Seepärast Jesus halasta!
Sa oled elu leitwast söötanud
Ta hinge püha alt'ri peal,
Ja ka weel elu weega jootnud,
Su sõna heal, ka kutsus teal.

3. Sa Issand oled Kolgatale
Ta eest seal kannud risti puud!
Kui ma weel waatan laugemale,
Siis ma ei mõista enam muud
Siin Sinu armust tunnistada
Kui heidan põlwil' risti ees

Ja palun: võta õnnistada,
Kes lahkuwad siit filma wees!

4. Sa näed, oh Issand kuis nii waene-
On meie wilets eluaeg!

Siin ilmas, olgu mees ehk naene,
Kas olgu mõrsja ehk ta peig;
Kui surma sirp ta külge pandaks',
Langeb kui lille wälja peal,
Ta mulla alla ära kantaks',
Kui waitsetš jäeb ta tema heal.

5. Ei muud siis mulla põrmust paista.
Kui weel üks weike ristike
Mis lastaks' täheks seal siis seista
Et surm on murtud Jeesuses
Kui surm nüüd mulda minu matab
Sealt aratab mu Jeesus Krist.
Ta õigus mind kui riie katab;
Kui ma näen hauast tõusemist.

19.

Wiisil: Mu süda ärta üles.

1. Kui õitswaid lillekesi
Ja nende armsaid õisi
Ma näen siin maha lang'wat
Ja ikka otsa saawat.

2. Siis paistab see mu filmis,
Kui wälk, mis taewa pilwis:
Et kaduw on kõik elu,
Kas olgu rõem ehk walu.

3. Kui lille maha langeb

Ja mulla põrmu raueb;

Nii meie elu kaub.

Ja otsa poole waub!

4. Kui päew läks õhtul looja,

Siis ütles Issand sulle:

Õditleja — jäta järel

Maailma ja ta lära!

5. Siis pead ära tõtma,

Rõõd mis on, maha jätma.

Ei awita siis olew,

See wahest küll, mis tulew.

6. Rõõd olew otsa waub

Su filmist ära kaub,

Kui Issand on su ootus

Su tulew õnnis lootus.

7. Siis wõid ja rõõmsast minna,

Ja saad ka armust sinna,

Kui õhwri Tall sind sööbäb

Ja elu kaewust joodab!

8. Ei saa ei jõua sinna

Küll omast jõuust minna

Sa üksi nõrked ära,

Sind keelab ilma lära.

9. Sull olgu see, kes jõuab,

Ja seda üksi nõuab:

Kes patu wõlga maksab,

Ja seda teha jaksab!

10. Sa wõid ju seda tunda

Kes su eest tahtis kanda

Kõik patu süid ja wõlga
Mis pandud sinu selga!

11. Oh mine kaugemale,
Senni kui Kolgatale;
Seal näed sa oma Peastjat
Suurt risti palku tõstwat!

11. Su eest ta seda kannab,
Sull' seega armu annab;
Et sa wõiks wabaks saada
Ja taewa riiki jäeda!

13. Su eest seal Glu-tooja,
See maa ja taewa Looja,
Andis end surmas ära
Et sull' saaks taewa wara!

14. Kui tahad õndsaks saada
Ja elu sisse jäeda,
Siis jäta kõik muud maha
Ja astu risti taha.

15. Ja ütle: Glu-tooja,
Sa maa ja taewa Looja:
Las' mind siin ära surra,
Siis ei wõi surm mind neelda!

16. Kui sa siis tunned tõest,
Mis teinud Jeesus su eest;
Siis wõid sa walmis olla,
Mis iial juhtub tulla.

17. Kui siis küll päew lä'eb looja,
Siis sinu Glu-tooja,
Sull' parem osa annab,
Sind üles tawa kannab!

18. Kui siis sull' õhtu jõuab
Ja surm su ära nõuab;
Siis võid sa rõõmsast sinna
Siioni mäele minna!

20.

Wiisil: Oh tõõtkem oma heale.

1. Teekäija mina olen
Siin ilma laane sees;
Teekäigist mina tulen,
— Kui surm on ukse ees —
Kui waene rändaja,
Nii lähen hingama.
Oh päew! täis auustust —
Krist' awab armu ust!

2. Teekäija tõõsta heale
Senni kui ojani,
Ja laula ikka peale
Wiimseni majani.
Siis otsas on su töö,
Siis warjab waitlik õõ
Su ihu hoonetest!
Su mulla majatest!

3. Teekäija on ka olnud
See, kes nüüd magab siin;
Teekäimisel on tulnud
Tall' wastu surma piin.
Ja lõpetanud siit
Ja elu rändamist,

Ta peab minema
Ja ära rändama!

4. Ma ikka seda sõna:
Teekäija! kuulutan.
See teereis wiib mind sinna
Kus mina rahu saan
Teekäigi waewast seal
On kuulda ingli heal:
Kõik õndsad ruttage
Küüd talle järjele!

5. Siin ma kui tee peal olen
Maa ilma laane sees;
Teekäigist mina tulen
— Kui surm on ukse ees —
Kui waene reisija
Nii lähen hingama.
Oh päew! täis auustust,
Krist awab minu ust.

II. Jägu.

Laste surma laulud.

21.

Wiihil: Wõitle hästi kui sind armust.

1. Kuis ma näen neid lapsukest
Siin kui lilled närtsitwad!
Kuis ma näen neid weikeksi
Rahus kodu minetwad!

2. Oh kuis surma tuuled puhk'wad
Nende peale lahl'misel!

Oh kuis ruttu nemad rut'wad
Alma laanest hõisates!

3. Nemad oma Issa lapses
Kõistmises ju saanud kõi,
Jesuga kaas pärandajaks,
Nende päralt taewa riik!

4. Ehl küll nõrgad wastu pandma,
Surma minnes nemad on!
Siisgi saab neil Jesus andma
Taewa riiki päranda.

5. Nad kui lillekesed õits'wad
Päralt surma wõitlemist;
Õndsat rahu taewas maitj'wad
Kus ei ole wiletsust.

6. Neil on Jerusalemi omaks
Paradiis on nende paik,
Nemad saawad Issa omaks,
Armu healest tuntud kõi.

7. Inglisekesed rõemaks saawad
Kui nad lapsi nägewad,
Kes taewa sisse lä'ewad
Jesuses wägewad.

8. Hinga rahulikult unes
Nii kui õitsew lilleke!
Puhka peale lapsukene,
Taewa rahus, õndsuses!

9. Wanemate käekesed

Randwad siit su hauale;
Sealt su ingli kääksesed
Randwad pulma lauale.

10. Haua peal siis ristilene
Tuletab siis meelde mull',
Et siin hingab õndsakene
Mulla põrmus künka all!

11. Mulla alt nad ükstord lä'ewad
Taewa linna rõemuga;
Siis nad krooni kätte saawad,
Kiitwad Jesust otsata!

22.

Wiisil: Müid hingwad inimesed.

1. Kuis õnnis nende sugu,
Kuis armas nende lugu,
Kes noorelt lähwad siit!
Ei patt tee neile paha,
Nad jätnud ilma maha
Ja wõitwad rahul hingata!

2. Oh kuis nad ruttu lähwad
Ja ära närtsinewad
Kui lilled wälja peal!
Kui surma tuuled puhkewad,
Siis ruttu ära rut'wad,
Sest neil on parem ase seal.

3. Kuis surma sirp neid korjab?
Kuis pime hard neid warjab
Päilese paiste eest!
Nad saawad mulda kantud

Ja haua hõlma pandub
Siit juba ema hälli seest!

4. Siin ema hool on kanda,
Jesuse kätte anda
Kistmise õnnistust;
Nad aga pahast teewad —
Et oma kättega wiivad
Nüüd mulla põrmu — wiletsust.

5. Oh külmad mulla mättad
Kuis wdite kinni katta
Jehowa pärandust?!
Ei jdua filmgi näha, —
Mis surm wdib ära teha;
Ta riisub Jsa warandust!

6. Ei surm wdi wdimust wditta,
Reid „igawesti“ katta
Maa, musta mulla all.
Küll ükstord armu tiivad
Reid hauast üles wiivad,
Ja jäewad oma Issandal!

7. Oh näed — mis õnnis sugu,
Mis armas nende lugu
Kes noorelt lähwad siit!
Ei patt tee neile paha,
Nad jätwad ilma maha
Ja wdivad rahul hingada!

23.

Wiisil: Minu süda rõõmustele.

1. Hinga rahulikult hauas
Hinga õnnis lapsukene!

Jesus kes on sulle tulnud,
Ristmises su omaks wõtnud,
On su filmad kinni pannud,
Waewa asemel sull' annud
Seda kadumata wara,
Mis ei riisu ilm sult ära.

2. Mäga rahulikult hauas,
Puhka mullas lapsukene!
Kui jäi kinni keelekene,
Waihis armas healekene,
Müid on Jesus wistist tulnud
Sinu koduandja olnud
Ilma laanest — Issa maale
Häda orust — püha mäele!

3. Puhka rahulikult hauas,
Waihes woodis lapsukene!
Ema arm on otsa saanud
Surma öö sind warjutanud.
Müid sind wõtwad inglitesed
Taewa Issa lapsutesed,
Sinu oma armu hoole,
Randwad ilmast taewa poole!

4. Hinga rahulikult hauas,
Hinga õnnis lapsukene!
Eht sind kantakse siit mulda
Mätta alla, surma walda;
Uga õnnis hingamine
Saab sull mullas, õnneline.
Mulla põrmust fina peased,
Wiimisel päewal kui sealt tõused!

5. Minu rahulikult hauas
Minu kallid lapsukene!
Kui sa unest läbi jõuad
Siis sa tõelikult leiad,
Ennast õndsas taevas laulwat
Püha, püha ikka kuulwat
Siis ka sina tõstad heale,
Õõidu laulu laulad peale!

6. Kiitust lauldaks' laste healist
Kiitust lauldaks nende teeliste
Andwad auu Issandale,
Maa ja taewa kuningale.
Nemad kiitwad järestikku,
Pärast waewa, pärast nuttu,
Teda, kes neid taewa kannud,
Neile auu krooni annud!

7. Mis sa nutad ematene?
Mis sa kaebab isatene?
Mis sa tõnnid kurvastuses?
Mis sa leinad muretsuses?
Kas sa uskus siin ei näe,
Et kõik inglimeste kae,
Wiitwad teda armust ära
Ilma laanest, kus on käre.

8. Kõdemusta ja tõsta^m heale,
Pane lootust Issa peale!
Ütle: Hinga rahul hauas,
Minu armas lapsukene!
Sõdaorust oled peas'nud,
Elu päew sull' üles tõusnud.

Siinu ingli käed taewast
Randwad üles ilma waewast!

24.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees.

1. Müid hinga rahus, Jeesuses
Mu armas lapsukene;
Müid puhka peale hingete
Kui ditsew lillekene.

Oh! ja küll närtsid surma maal,
Küll Jeesus uuendab find seal
Kus pühad inglid laulwad!

2. Küll oli wäga lühite
Su elu siin maailmas;
See on siin tepe löik tühine —
Sa hingad Issa hõlmas,
Sa maitseb taewa magusust
Ja püha rõemu osadust;
Ja meil on siin weel walu! —

3. Meil on see lootus usu peal,
Et wdime rõemus tanda,
See ihu furnu aeda seal
Ja mulla põrmu panna.
Sest seal on Jesu karjake
Maa mulla hõlmas hingamas;
Ta on ju Jesu rahwas!

4. Kui mina furnuaeda lä'en
Ja ristikesi näen,
Siis mina mõttes seisma jäen
Ja tõstan uskus käed

Seal taewa poole ülesse
Ja palun: Oh et oleksi
Ma ka ses' rahu paikas!

5. Oh et ju minu kataksid
Need õitswad lillekesed!
Oh et ju minu mataksid
Need mulla mätakesed;
Et ma siis ühes nendega
Kes nüid ju rahus hingawad,
Wdin Sind, mu Issand kiita!

25.

Wiisil: Uuu kiitus olgu igawest.

1. Oh surm! kuis teed sa ilma peal
Nii wäga palju walu!
Sa nopid ühte siin, teist seal,
Ja närtsitad kõik ilu.
Sa kurwastad siin wanemaid
Ja jätad neid kui leinajaid
Maailma laande nutma.

1. Oh surm! sa meile raskets teed
See risti teekäimise,
Seega, et sina ära wiid
Need armsad lapsukesed,
Kes nii kui lilled seisawad
Issanda armu ehtega
Me' reisi teera'a kõrwal.

3. Sa wanemate warandust
Siin tahad ära wõtta
Ja nende elu pärandust

Nüid wäga waefeks jätta;
Kui wiimselt läsi nõrgaks lä'eb
Ja ihu tertwis otsa saab —
Kes siis neil abi annab?

4. Sa Issand waeste abimees
Ja jduetute tugi,
Me' palume: oh et sa teeks
Seda, ja oleks ligi
Neil, kes siin jduust jduetud,
Nii rikkad kui ta armetud
Et nad saaks awitatud.

5. Sa hinga armas lapsuke
Siin wiimses rahu woodis;
Ja meie käime wõideldes
Weel seda eespool ootes.
On otsas sull, su õnnistus
On taewas rahu majas.

26.

Wiihil: Oh Jeesus kristus, tule Sa.

1. Su Issa rahus õndsuses
Magab see lallis lapsuke,
Su taewa kooris laulab ta
Nüid armsa ingli healega.

2. Ehk ja küll teda hauda wiid
Seal omad filmad märjaks teed;
Si ole seal ta päris maa,
Seal saab ta enne hingama.

3. Ta päris maa on taewariit
Kus tahju ei tee surma piit.

Ta tunneb püha rðemu seal,
Kus üks laul kõlab teise peal.

4. Seda kõit sina teada saad
Kui teda hauda wiima lä'ed
Seal Krist' sull ütleb sõna sees:
See kallis rðem on kõit weel ees.

5. Siis pane teda rahuga
Seal mulla põrmu puhkama.
Su film küll näeb, et seal on muld
Seal on ka tõusemise põld.

6. Seal on ju issand Jeesus Krist,
Eht Tema asemel üks rist,
Mis tähendab sealt peasemist
Ja rðemist üles tõusemist.

7. Oh saatke siis nüüd rahuga,
Ra seda sinna puhkama,
Kes on ju surma woobi peal,
Keda ju kutsub tella heal.

8. Siis jätke kurbduft wanemad!
Küll saate ükskord teie ka
Siit rahus kodu minema,
Seal saate teda näha ka.

27.

Wiisil: Hinga peiufe.

1. Mäga, lapsufe, Hinga rahu sees
Wiimses woodis, rðemu ootes,
Hinga Jesu nimel lootes:
Et Ta wiimselt su, Siit wiib taetwa ju!
2. Jätke kurbdused! Isa, emake;

Tõsta peale rõõmu heale:
Wii nüüd hingamise maale
Dma lapsukest, Kodu igawest!

3. Näed! ju tulewad, Taewas olejad,
Randwad ära, siit kus lära
Õndsakese — teewad ukses
Talle wallale! Nii kui usume.

4. Armu järje ees, Laulwad rõõmu sees
Õhes suured, lapsukesed,
Nii kui armsad inglitesed!
Kiitust tallele, Ikka järgeste.

5. Pulma majale, Talle pühale
Lähwad nemad nii kui Tema
Kes on ise nende ema!
Rõõmu tunnetwad, Rahu maitsetwad!

6. Laud seal walmistud! Wannik palmistud,
Seda antaks, pähe pantaks
Meile kes seal omaks tuntaks.
Pea peal kroonike — Oh ja õndsake!?

7. Seal siis laulwad ka, ilma otsata, —
Tõstwad heale uuest peale,
Et nad saanud rahu maale
Kus on Jesuke — Nende rõõm ja õnn.

28.

Wiisil: Tõusma saad.

Rahuga siit lähed hingekene,
Koor sugu hirmuta.
Ei nad siin sure,
Ei murra neid ka mure,
Siit lähewad!

2. Surma wari enne warjutab
Mis tall' siin osaks saab
Lühikest aega;
Siis wiimselt rahu paika
Nad lähewad.

3. Saatke siis! oh saatke rahuga
Ka teda puhlama,
Kes meist nüid läheb,
Ja maha jätta tahab
Kõik omaksed.

4. Kandke siis! oh kandke paltwuses
See õnnis lapsuke,
Hinguse mulda,
Ei mitte — surma walda
Puhkusele!

5. Sitswad lilled künka peal
Kattwad teda seal
Issanda rahus!
Ei mitte elu õhud!
Oh rahu paik!

6. Jäta siis ta sinna rahuga,
Waikesti magama.
Sealt ükskord armsast
Issanda pasun taewast
Ta äratab!

7. Kõdemuga siis üles tõuseb ta
Ja hauast peaseb ka!
Ta läheb taewa
Kus enam pole waewa;
Oh rõem! — mis seal!

29.

Wiisil: Müib on see päew ju lõpenub.

1. Siin hingab õnnis lapsuke
Issanda rahu sees,
Ei tõsta enam nuttu healt,
Ei silmad enam wees.
2. Ei waetwa enam wanemaid
Ta lapseline meel;
Ei kutsu enam omaksid
Siin kofku tema keel.
3. Eht mäsab siin weel tormi heal
Ta on ju peasnud sest;
Eht meil üks rist weel risti peal,
Tal rdem on igawest.
4. Ei ole mure waetwanud
Teda siin eluteel;
Ei ole patt ka kaetwanud
Ta peale ilmas weel.
5. Mis tall siis wiga lahtuda
Siit ema rinna naalt.
Sest ta näeb ükskord rdemuga
Kuis kroon tal antud saab.
6. Siis kandke palwe kätte peal
Ta ihu hauale,
Ja lootke, hauast tema — seal,
Päts taewa lauale.
7. Seal õnnis laste kogubus,
See wäike karjake,
On Jesu rdem ning osabus,
Hea meel sest Lemale.

8. Nad tänuliku meelega
Lähwad Ta järele,
Ja kiitwad selge keelega
Ta armu hellaste.

9. Seal palmi õf'i panewad
Nad maha rõdemustes;
Seal lapsed ja ka wanemad
Laulawad õndsuses.

10. Seal otsas leinamise laul
Mis lauldub ilmas teal;
Seal Jesu mõrsja on ju auul
Peigmehe riide sees!

11. Oh Issand! sinna saada Sa
Kõik waesid leinajaid,
Ja seal siis tõkku juhata
Lapsi ja wanemaid!

12. Et meie wõime ühes loos
Sull anda kiitust seal,
Ja Sinu armust, kallis Tall
Seal laulu laulda peal'!

30.

Wiisil: Oh Jumal, Sinu peal.

1. Oh Issand! kuis siit lä'eb
Ja surma õhwrisk saab
Noor, ditsew laste sugu!
See on küll hale lugu
Kui wanemad neid kandwad
Ja mulla põrmu andwad!

2. Kuis surm wõib warjata

Ja ära korjata
Neid, keda armu wägi
Kistmises omaks tegi,
Et läbi surma waewa
Neid wiidakj' kalli taewa!

2. Surm suretab ju neid
Kes käinud patu teed;
Kes ilmas ikka peale
Ei kuule Issa heale,
Need elust — hukka lä'etwad
Ja hukatusse jäetwad.

4. Las' mull siis ikka teal
Siin mõelda patu peal;
Oh Issand! kui ma suren
Ja taewa poole tulen,
Kus noored kui ka wanad
Sind kiitwad: Hoosianna!

III. Jägu.

Salmid, jurmu waatmise, kiristu
panemise, ärajaatmise, kui ka kiriku
aia peal lahkumise juures laulda.

1. Surmu waatamise juures.

31.

Wiisil; kui rusutud ja ära põlgatud.
Su päewa töö on ära tehtud,
Ja hingad rahus kallis hing;

Su wiinne surma waew on nähtud
Ja otsa lõpnud elu õht.
Su omaksete kurwa heale
Nüid laulwad leina laulu peale,
Weel Jumalaga jätmiseks.
Me' palume: oh Issand tule
Nüid talle wastu, ja ta ole
Meil trööstijaks, tema matmisel.

32.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh wditleja! nüid oled sa
Ju jõudnud kodu poole;
Sa oled ära rahuga
Siit läinud isa maale.
Ei enam waewa find maailm
Ju kallist rõemu näeb su film
Seal taewa paradiisis!

33.

Wiisil: Nüid hingwad inimesed.

1. Nüid on waew otsa saanud,
Ja walu maha jäemud,
Sell risti kandjal siin.
Nüid on siis Jeesus tulnud,
Ta kodu kandja olnud
Siit häda orust taewasse.
2. Nüid hinga Jesu rahus,
Ei enam elu rõhu,
Teekäija rahuga.
Su Jeesus taewa kannab

Siguse riided annab
Seal sulle — õnnis wõitleja.

34.

Wiisil: Oh Jesus ülem abimees.

Las' Issand, kui ma ära lä'en,
Su ees seal armu leida!
Kui ihu ka nüüd mulda jäeb.
Mu hinge wõta hoida!
Siis küll seal hauast tõusemist
Ja mulla põrmust peasemist,
Mu filmad selgest näewad.

35.

Wiisil: Oh Jesus minu walu.

1. Siin hingab päewa koormast,
Issand, see reisija;
Siin raskest risti waetwast
Ta puhkab rahuga.
Oh Issand! kata armus
Ta pattu kinni ka,
Et ta wõiks mulla põrmus
Su rahus hingada!

2. Kui päewa walguš katab
Ta ihu koguk'se;
Kui hana öö ta wõtab
Siit oma hõlmasse,
Siis wõta teda wasta
Su rahu majasse,
Et ta wõiks heale tõsta,
Lä'eks Talle pulmale!

36.

Wiisil: Oh tõsitem oma heale.

1. Siin hingab wiimast päewa
Mu armas lapsuke.

Ja siit on kantud taewa

Ta õnnis waimuke.

Küll ihu kogu ta

Saab pea kaduma;

Siis saab ta kätte seal,

Mis ots'nud ilma peal.

2. Seal kroon sull' pähe pandaks'

Siin oli wiletsus;

Seal rõemu sulle antaks',

Siin oli kurwastus.

Seal leiad Jesust eest

Kes filmi pühib weest;

Seal rõem sull — leinaja

Seal on su — rahu maa.

2. Kirstu panemise juures.

37.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

1. Su arm, oh Issand, katku
Mu wiimast woodikest!

Su arm tõdi pattu matku

Siin maha igawest!

2. Müid lä'en ma nuttes ära

Su juurde minema,

Rõik ilma waetu ja kára
Siin saab ju kaduma.

3. Siin ootan Issand mina
Su päewa tulemist!
Ma loodan siis saad Sina
Mind taewa wiima wist!

38.

Wiisil: Rõik kallis hinge õnnistus.

Oh Issand! tule wii nüid Sa
See reisja kodu poole!
Oh wõtta talle katta ka
Süguse riideid peale;
Et ta Su were ehtega,
Rui kuts'wad kohtu pasunad —
Wõits Talle pulma minna!

39.

Wiisil; Hinge peiute.

1. Kallis woodike! Rahu sängike!
Sinu sisse ma nüid tõttan,
Jesusele wastu ruttan,
Kallis woodike! Rahu sängike!

2. Külma kätte all, Hinga rahus küll,
Dma Issa süle sees,
Õnnelikus magamises,
Runni Issand mu, Siit wiib taewa ju.

3. Mis siis nutate, Armsad omaised?
Siin ei ole enam waewa,
Siit ju kannetaks' mind taewa. —
Jätke siis nüid teal, Seinamise heal!

40.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

1. Kristuse were digus
Mu aset latab siin,
Issanda armu selgus
Kui otsas rist ja piin.

2. Ma lä'en nüid Jesu hõlma
Ta rahus hingama.
Kõit muu on jäenud ilma
Ja otša lõpnud ka.

3. Siit ma kui mõrsja ruttan,
See Talle pulmale,
Ja Jesu hõlma tõtan
Kus laulan rõõmsaste.

41.

Wiisil: Nüid furnu teha matame.

1. See on see wiimne kodupaik
Kus otša saab mu elukaik;
Siin lapsed kui ka wanemad
Üks teise järel uinuwad.

2. Nüid mine õnnis lahkuja
See woodi peale hingama:
Siin warjab sinu Jesus Krist,
Seni kui kuuled — tõusemist.

3. Siin sulle rahu puhkust saab,
Siit Issand sinu äratab,
Kui ingli pasunate heal
Dn kuulda kõige ilma peal.

42.

Wiisil: Nüid ristirahwas laulage.

Siin lõpeb otša risti tee,
Hing! hakka ära rut'ma!
Et sa ju jduaks taetwasse,
Siis pead kiirest' töt'ma;
Seal kuuled taewa rōemu healt
Ja Jesus pühib palge pealt
Sull pisarad tōit ära!

3. Surmu ärafaatmise juures.

43.

Wiisil: Sa meie lootus Jesule.

1. Oh saatke minu, saatke ju
Hinguse maale minema!
Seal on ju mulle walmis kroon;
Seal ootab mind ju kallis Tall!
Eht ma küll lä'en weel hauda hingama,
Sealt saan ju mina üles tõusema.

2. Mu ihu kogu hakka ka
Wiimsele teele tõttama;
Hing on ju ammu taetwa sees
Seal cuustuse järje ees!
Weel laulab leinaw heal fiin lõpmata —
Issanda rahu jäegu teiega!

44.

Wiisil: Ma tahan jätta maša.

Ma tahan ära rutta
Siit hädaoru feest,
Ja Jesu juure tõtta
Müid suure himuga.
Oh armas Jesus tule
Müid wastu minule
Ja wõta armust saata
Mind taewa rõemule.

45.

Wiisil: Sa mele lootus Jesufe.

See on mu wiimne reisitee
Oh wiiks see tee mind ülesse,
Ruhu kõi õndsad tuttawad
Jesuse hõlma ruttawad.
Oh armas Jesus wõta wastu mind!
Ma tahan lõpemata kiita Sind!

46.

Wiisil: Jesus surma ärawõitja.

1. Jumalaga! kodumaja
Minu sündimise paik;
Siin on lõpnud heale kaja
Otsa saanud elukäik.
Jumalaga ma sind jätan,
Kui ma kodu poole tõttan,
Wiimse reisu sammu peal
Selles ilma laanes teal.

2. Kui ma saan nüüd ära tõtma
Selle muldse maja seest,
Siis saan mina vastu võtma
Külma kena majakest,
Kus võin mina rahul olla
Kunni Jeesus võtab tulla
Hauda üles avama,
Surnuil kohut pidama.

4. Matmise juures.

47.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Nüüd Jumalaga aialene,
Mu kallid puhkamise paik!
Nüüd Jumalaga hauakene
Mis rahu täis ja tülist wai!
Nüüd Jumalaga kunni ma
Ka tulen siia hingama!

Gind 15 fop.
